

קונטרס
שיחזור
קודש

שיחזור קודש

ספרה"ק מאור עינים פרשת ויקהל ד"ה קחו מאתכם תרומה לה'

פרשת פינחס רשפ"ב
♦ גליון קט ♦

החזרת נרות

לעילוי נשמת
הרה"ח רבי בנימין ב"ר
אברהם שמואל ז"ל

נלב"ע
ערב ראש השנה תש"פ

מודעה ובקשה
כל זכיות שמורות
למכון נתיבות החסידות

...

להארות והערות אפשר לפנות:

בטל: 0527673016

או במייל:

5701555@okmail.co.il

...

עימוד ועיצוב ע"י

חברקה: 052-7134988

השיעורים נכתבו בלשוננו הכהיר בטוטו"ד
של כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א
על ידי חרב"ן הרה"צ רבי יצחק טווערסקי שליט"א
יו"ר מכון נתיבות החסידות

♦ ♦ ♦

יצא לאור ע"י מכון נתיבות החסידות להוצאות ד"ת
מכ"ק מרן אדמו"ר שליט"א מספינקא
רחוב דונולו 7 - 11 בני ברק

תוכן ענינים

שיעור א'

ג

כל אחד יש לו כוח להשפיע טוב לעולם - ג + כל אחד יש לו בתוכו משה רבינו ובלעם - ג + בלעם לא היה מוכן לעמוד מול הבאב אפילו שנייה אחד - ג + צריכים למצוא את הקב"ה אפילו במקום נשמי מאוד - ד + אדם שחי שאדני" חי מהוי-ה מוקף בלו בקוב"ה - ד + על ידי שזעק באור בשדים להקב"ה נחיה אברהם אבינו - ד + נוי ברנע שלא הולך עזוב את הכל - ד + אם אתה תזכור את הקב"ה הוא לא יצטרך להזכיר לך - ה + יצר הוא אנרגיה שאפשר למשוך אותו כלפי מעלה או מטה - ה + אדם חייב לחיות את הסכנה שהוא מועד מיד - ה + צריכים להכיר את הקב"ה מהמקום שאתה נמצא - ו + צריכים לתת רשות להקב"ה להיכנס אצלך - ו + כל זמן שאנחנו חברים יש מקום לכולם - ו + אדם שלא ניתן הכנעה לא מוצא את עצמו - ו + צריכים לקחת את הפחד ואת היראה ולהניע לרחמים - ז + לא להיכנס לדברים שמרחיקים אותך מהקב"ה - ז + אדם שלא חי עם הקב"ה הרע שולט עליך מיד - ז + צריכים לשחרר את החבלים - ז + בנשמי צריכים לשתוק וברוחני צריכים לדבר - ח + בשעולה לך סערת רגשיות צריכים לשתוק - ח

שיעור ב'

ט

צריכים לפנות ולנקות מקום להקב"ה - ט + אדם שהוא בעל נאווה הקב"ה לא שוכן אצלו - ט + צריכים להסכים שגם הרצון מאתו ית' - ט + יש אהבת עצמו שיהיה לי שידוך טוב ומשרה טובה - י + אם לא מיישמים את הדיבורים זה לא שווה כלום - י + אדם שחושב על עצמו מפריד את האותיות מהמקור - י + כשהולכים להתבודדות אז אפשר להתחבר להקב"ה - י + אין דבר בעולם שנעשה בלי המידות - יא + אדם שחי עם הקב"ה נמצא ברנעות - יא + אם מסריח בראש מסריח כל הגוף - יא + בכל מצב אסור להאשים אף אחד - יב + משה רבינו על ידי השפלות שלו זכה לדעת גדול - יב + צריכים ללמוד חסידות

בפועל – **יב** + אדם שמשפיל את עצמו הוא יכול להיות בשמחה – **יג** + אדם שלא מפנים נקרא מזיד – **יד** + בלי שפלות אין דעת כלל – **יז** + כל יום אפשר מחדש להתחבר להקב"ה – **יח** + רק על ידי שפלות התורה משפיע עליך – **יט** + אדם שלא לוקח את התורה בשביל שפלות הוא נבלת – **יך** + יש פחד להתקרב ויש פחד להתרחק – **יך**

שיעור ג:

טז

אדם צריך לקחת אחריות על עצמו – **טו** + בני ישראל הם מעל כולם – **טו** + אדם צריך לדעת שעם הדיבור שלו הוא בחינת שכינה – **טו** + בלי תורה אין כלום – **טז** + הדיבור הוא דבר גבוה ונשגב עד מאוד – **טז** + יש דיבור חיזוני ודיבור פנימי – **טז** + עם כוח הדיבור אפשר להפוך עולמות – **טז** + בדרך תמצאו תשובות לכל דבר – **יז** + יש לבנו אפשרות לנהל לבד המדינה – **יז** + צדיקים יכולים לשנות דברים – **יז** + אדם צריך להאמין בכוח הדיבור שלו – **יח** + סיפור עם החפץ חיים – **יח** + הדיבור שלי משפיע על הסביבה שלי – **יח** + אדם צריך לדעת את העוצמות שיש לו – **יט** + הנהגת כל העולמות מסור ביד ישראל – **יט** + זכות פתח אנו חיים היום עם הקב"ה – **יט** + צריכים לדעת איזה כוח יש הן לטוב והן למוטב – **יט**

שיעור א'

משה רבינו ובלעם, אבל צריכים לדעת שמשה רבינו הגיע לדרגה שלו דווקא מזה שהיה זה לעומת זה מבלעם, ומזה ידע להכיר את עצמו שהוא צריך רחמים על כל דקה ושנייה, וברגע שהיה חי ככה היה לו את הכוח להרים את עצמו ואת כל העולם כולו להקב"ה. וכל אחד יש לו את הכוח להגיע לדרגת משה רבינו ולהשפיע טוב על כל העולם.

בלעם לא היה מוכן לעמוד מול הכאב אפילו שנייה אחד

אבל אם בזה שאדם יודע שיש לו מולו בלעם וזה האמת שלו הוא נשבר שם, וכמו שאמר בלעם תמות נפשי מות ישרים, כלומר הוא לא היה מוכן לעמוד אפילו שנייה אחד מול הכאב הזה ומול היצר הרע, והיה מוכן לזה רק אם ימות מיד וילך מהעולם, אבל אדם צריך לדעת שדווקא שם גדלים ומגיעים להקב"ה, וכמו החמור שעל ידי הכאב נהפך מחי למדבר, אותו דבר אדם יכול להפוך את עצמו על ידי הכאב מנפש לרוח ולנשמה ולעוד יותר למעלה, אב

כל אחד יש לו כוח להשפיע טוב לעולם

איתא במאור עינים (המשך ד"ה קחו מאתכם תרומה לד'). אדם צריך לדעת שכל פעל ד' למענהו לפרסם את הקב"ה בעולם. והקב"ה בחר את בני ישראל שהם יפרסמו אותו בעולם, עם זו יצאתי לי תהילתי יספרו, לכבודי בראתיו יצרתיו אף עשיתיו, כל יהודי יש לו את השכינה אצלו, כל אחד יש לו כוחות להשפיע טוב לעולם עשה מצוה אחת הכריע את עצמו ואת כל העולם לכף זכות, ולעומת זאת יכול להשפיע ח"ו לרעה עשה עבירה אחת הכריע את עצמו ואת כל העולם לכף חובה.

כל אחד יש לו בתוכו משה רבינו ובלעם

והכוח הזה יש לנו בפה, כי קבען בפה ולכן יש לנו את כוח התורה להשפיע לעולם טוב, וח"ו להיפוך ג"כ. וכן מצאנו השבוע שאותו משה רבינו הוריד טוב לעולם ולעומת זאת בלעם הוריד רע לעולם. וכל אחד יש לו בתוכו

זה נהיה לנו איתערותא דלעילא, ואז אפשר לנו למשוך משם כל טוב.

צריכים לדעת שכל כאב זהו הזדמנות להגיע להקב"ה.

על ידי שצעק באור כשדים
להקב"ה נהיה אברהם אבינו

היינו, אחר שיבער האדם את הרע מקרבו, הקדושת לוי אומר קיים אברהם אבינו את כל התורה כולה עד שלא ניתנה, ולכאורה איך יתכן להיות כזה דבר לקיים את התורה עוד לפני שניתנה, אלא אומר האר"י הק' אדם הוא התורה בעצמו כי יש לו רמ"ח איברים ושס"ה גידים שזה נגד רמ"ח מצות עשה ושס"ה מצות לא תעשה. כתוב ואקח את אביכם מעבר הנהר כלומר הקב"ה נתן לו את הכוח להגיע לזה בכוחות עצמו, אברהם אבינו עבר הרבה בחיים שלו קודם עם תרח אחרי זה עם נמרוד ואחרי היה באור כשדים באש אבל שם צעק להקב"ה שיציל אותו ומזה נהיה לנו אברהם אבינו, אותו דבר עד עצם היום הזה כל אחד עובר את האור כשדים שלו וברגע שצועק להקב"ה שיציל אותו אברהם עומד על ידי פתח גיהנם ומציל אותו מיד.

גוי ברגע שלא הולך
עוזב את הכל

השבוע כתוב ויען בלעם ויאמר אל עבדי בלק אם יתן לי בלק מלוא ביתו כסף וזהב לא אוכל לעבור את פי ד' אלוקי. ולהלן אחרי שראה

צריכים למצוא את הקב"ה
אפילו במקום גשמי מאוד

ואיך תהא השכינה שורה בקרב איש ישראל, אלא יש קוב"ה ושכינתיה, יש אורות המקיפים ואורות הפנימיים יש סובב כל עלמין וממלא כל עלמין, אנחנו נמצאים בגוף גשמי ועסוקים או בעשה טוב או בסור מרע, אבל העיקר הוא להכניס את הקב"ה בתוך הגשמי ולדעת שאלמלא הקב"ה עוזרו אינו יכול לו, ועל ידי שהקב"ה הוציא אותנו ממצרים קבלנו את הכוח של חלק אלוקי ממעל ויש לנו את הכוחות למצוא את הקב"ה בכל מקום בעולם אפילו במקום גשמי מאוד.

אדם שחי שאדנ"י חי
מהויה מוקף כלו בקוב"ה

כל פעם שיהודי עושה את החשבון הזה מיד נהיה אוקמא שכינתיה מעפרא יחוד קוב"ה ושכינתיה, וזה נקרא שאדם מייחד הוי-ה ואדנ"י, הוי-ה זה אורות מקיפים ואדנ"י זה אורות הפנימיים, וברגע שאדם עושה חשבון שבכל פנימי יש הוי-ה מעל זה שמחיה אותו וזה מגיע ישירות מאין סוף ב"ה, אז אדם מוקף כל כולו עם הקב"ה, ואז משם יתפרדו כל פועלי און, ומצד שני נהיה איתערותא דלתתא שאחרי

שאדם מבער את הרע ממנו ומתיר מעצמו את הרע מקרבו אז הטוב מושך אותו אליו מעצמו. ר' אשר היה אומר במקום שאתה תמשוך את עצמך כלפי מטה תן להקב"ה למשוך אותך כלפי מעלה. וזה נקרא יצר טוב ויצר הרע, בעצם זה אותו דבר, יצר הוא יצירה של אנרגיה רק השאלה לאן לוקחים זאת, אדם שהולך אחרי הנשמה אז משך את האנרגיה ליצר טוב, וברגע שאדם רוצה להבין ולהשיג בזה הוא מושך את האנרגיה כלפי מטה לכיוון יצר הרע.

אדם חייב לחיות את הסכנה שהוא מועד מיד

אדם צריך לדעת לא להיכנס למקומות מסוכנים בשבילו. **הרה"ק רבי מענדעלע מרימנוב זי"ע** אמר עד שלא למדתי את המשנה אדם מועד לעולם התחלתי לרעוד, כי מאז אני יודע שבהמה יש לו עוד ניסיון לעשות תשובה, בהתחלה הוא תם ורק אחרי שלושה פעמים הוא נהיה מועד, לעומת זאת אדם מיד נהיה מועד. כלומר אדם חייב לחיות את הסכנה שלו שהוא מועד מיד, ורק הקב"ה הוא זה שיכול לעזור לו. וממילא אז אדם מגיע לפחד של הקב"ה, אבל לא פחד של להתרחק אלא פחד של להתקרב ולא לפספס שנייה אחד מלהיות ליד הקב"ה. ואז מיד שגייע הרע **יוכל להיות משכן אל הבורא ב"ה**. בזה עצמו הוא מכניס את הקב"ה לתוכו.

שזה לא הלך כתוב אם יתן לי בלק מלוא ביתו כסף וזהב לא אוכל לעבור את פי ד'. ולכאורה למה לא כתוב כאן אלוקי. אלא פירוש רש"י לפי שידע שנבאש בהקב"ה ונטרד. דהיינו הקב"ה העיף אותו ממנו. אבל זה הדרך של גוי ברגע שלא הולך פעם אחד מיד עוזבים את הכל וחושבים שאין כבר דרך לחזור יותר.

אם אתה תזכור את הקב"ה הוא לא יצטרך להזכיר לך

אבל יהודי אינו כן אפילו שנופל פעם אחד ממשיכים הלאה. כתוב אצל משה רבינו בעגל הנחה לי, עד אז משה רבינו לא דיבר כלל וכוונת הקב"ה היה שמאז כן ידבר וכן יבקש. אדם צריך לדעת שכל הנפילה שיש לו הוא לא בשביל לרחק אותך אלא בשביל לקרב אותך, הבא לטמא פותחין לו ורק ככה מגיעים להקב"ה. ר' אשר אמר אם אתה תזכור את הקב"ה הוא לא יצטרך להזכיר לך.

יצר הוא אנרגיה שאפשר למשוך אותו כלפי מעלה או מטה

דהיינו אדם יש לו בתוכו חלק הטוב שזה הנשמה וחלק הרע שזה צרעת משכא דחוויה. הגוף מושך אותנו לגאווה וייאוש, והנשמה מושכת אותנו להכנעה ולהקב"ה. עבודה שלנו הוא לעשות יחוד קוב"ה ושכינתיה. וברגע

בתוך כל אחד ואחד, נתתי להקב"ה רשות שיכנס לתוכי.

**כל זמן שאנחנו חברים
יש מקום לכולם**

כי בהיות עדיין הרע בקרבו של אדם, שזה הגאווה שזה מבריה את הקב"ה, **אז אין אני יוכל להיות כו',** אין אני והוא יכולים לדור במדור אחד. **כי כתוב קצר המצע מהשתרע וגו',** ואמרו בגמרא מאי קצר המצע מהשתרע? קצר מצע זה מהשתרר עליו **שתי ריעים כאמור.** כלומר אם שני ידידים רוצים לישון על מיטה אחת, ויש מקום רק לאחד אז קצר המצע לשניהם. אותו דבר בחורבן בית המקדש שהכניסו צלם להיכל אז אמר הקב"ה שעכשיו אין מקום בשבילו והלך משם כביכול. דהיינו כל זמן שאנחנו חברים יש מקום לכולם, וברגע שאדם מחזיק את עצמו לבעל גאווה בזה דוחק רגלי השכינה.

**אדם שלא נותן הכנעה
לא מוצא את עצמו**

כתוב ד' אלוקיו עמו ותרועת מלך בו. מסביר **החתם סופר** תרועת הוא מלשון חברים, דהיינו אם אתה תהיה חבר של הקב"ה הוא יהיה חבר שלך למען אחי ורעי, אם אתה תעשה מקום בשבילו הוא יעשה מקום בשבילך, ואם אתה לא תעשה מקום בשבילו הוא לא יעשה מקום בשבילך. אדם שלא מוצא

**צריכים להכיר את הקב"ה
מהמקום שאתה נמצא**

השפ"א בפרשת בהעלותך מביא מדרש שכתוב שם משל שהיה מלך שאמר לאחד מאוהביו שאצלך אני סועד היום. אבל היות שלא היה לו כלים מפוארים להכין למלך הכין את ביתו עם מה שהיה לו כלים פשוטים ביותר. וברגע ששמע את המלך מגיע מרוב בושה מלפני המלך והמלכות שלו החביא את כליו. ואז ברגע שהמלך ראה את זה אמר לו כל זמן שאתה מחביא גם אני מחביא את המלכות שלי. ומסביר הכוונה הוא אדם צריך להכיר את הקב"ה מהמקום שהוא נמצא בו ואפילו עם הכלים הפשוטים ולדעת שכל דבר הוא מאתו ית' שמו, הקב"ה רוצה שאנחנו נגלה אותו איפה שאנחנו נמצאים אפילו במקומות שפלים מאוד, כי אין מלך בלא עם ודווקא אותם יכולים לפרסם אותי בעולם.

**צריכים לתת רשות
להקב"ה להיכנס אצלך**

אחר שיבער האדם את הרע מקרבו, כלומר הוא יישאר עם הכלים הפשוטים שלו כי הוא יודע שכל מה שיש לו הוא ממילא לא שלו אלא הכל מאתו ית' שמו, אז **יוכל להיות משכן אל הבורא ב"ה.** וזה נותן שיהא מציאות של שוכן בתוכם, ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם, בתוכו לא נאמר, אלא בתוכם

לא להיכנס לדברים שמרחיקים אותך מהקב"ה

וממילא ברגע שאדם עומד בסכנה שלו כל הזמן ממילא יהיה מיד בעשה טוב, כי מה מציאות של האדם זהו החלק אלוקי ממעל, וממילא מה דסני עלך לחברך לא תעביד, הקב"ה בעצם רוצה לחבר אותך אליו ית', אבל ברגע שאתה מכניס משהו דסני לך משהו שמפריד אותך ומעכב אותך מלהתחבר אליו ית' ולעצמך, אז לא תעביד אל תעשה את זה כלל, אל תזיק לעצמך הראשון וברור שאל תזיק לכולם ג"כ.

אדם שלא חי עם הקב"ה הרע שזולט עליך מיד

וזהו סור מרע, ואח"כ ועשה טוב, שזה טוב הגנוז, אבל צריכים לטוב לעשות את עצמו לבד. וצריכים לעשות **משכן להשם שהוא טוב ד' לכל**. טוב הוא אור הגנוז, והרע הוא צרעת משכא דחויא. ובמקום אחר כותב מיד שאדם לא חי עם הקב"ה אז אתה בעצמך נותן לרע לשלוט עליך, הקב"ה רוצה בעצם למשוך אותך כלפי מעלה ואתה עם הפעולות שלך לא נותן את זה לקרות.

צריכים לשחרר את החבלים

אמרנו משל כמו שיש כדור פורח שהוא מלא חבלים, וברגע

את עצמו הסיבה לכך הוא שלא נתן הכנעה לזמן ולמקום שהוא נמצא בו ולאדם שהוא נמצא אתו ביחד, וממילא לא מוצא את עצמו, כי הכל סיבות לקרב אותך להקב"ה. ואדם צריך לעבוד את הקב"ה איפה שהוא נמצא, וכמו שאמר **הרה"ק רבי זושא זי"ע** שהקב"ה רוצה שאני יישאר זושא. כלומר צריכים לעבוד את הקב"ה כמו שאתה ואיך שאתה ואיפה שאתה נמצא ככה אתה צריך לעבוד את הקב"ה.

צריכים לקחת את הפחד ואת היראה ולהגיע לרחמים

וזהו סור מרע, ואח"כ ועשה משכן להשם שהוא טוב ד' לכל. אדם צריך לעשות עשה טוב לתת להקב"ה למשוך אותך לכיוון מעלה, במצרים בני ישראל היו במצב של הללו עובדי עבודה זרה והללו עובדי עבודה זרה, מסביר המאור עינים ח"ו לומר שממש השתחוו לעבודה זרה, כי אז הקב"ה לא היה מוציא אותם כלל משם, אלא אפילו שעברו מעברים לא שמעו שזה בעצם עבודת השם, משה רבינו בזה לעומת זה שמע שם את עבודת השם ית' ושמע את היראה ואת הפחד והגיע מזה לאזן אותם עד שנהיה רחמים, משא"כ בלעם לא רצה לעמוד בכאב הזה אפילו לשנייה אחד וממילא ביקש תמות נפשי מות ישרים ורק אז היה מוכן לעשות ישרים, ולא היה מוכן אפילו שנייה אחד לעבור איזה מעבר או כאב.

היצר או לטוב או לרע. או שאתה לוקח את היצירה לטוב ולכיוון מעלה או שאתה לוקח את היצירה לרע ולכיוון מטה. העיקר שלא יהיה בכך קל זר, לא מצאתי לגוף טוב משתיקה, האמנם אלם בצדק תדברון. אדם יעשה את עצמו כאלם. יכול אף בדברי תורה. אומרת הגמרא בצדק תדברון, בעניני גוף טוב לשתוק ובעניני נשמה תדברון. דבר ראשון זה מפרק את הגוף ודבר שני זה מעלה אותו לרוחניות.

כשעולה לך סערת רגשיות צריכים לשתוק

כל פעם שאדם מגיע לסערת רגשיות הכי טוב הוא לשתוק ולהיות אחד עם הקב"ה. עכשיו מגיע שבת קודש שאז כתוב כאילו כל מלאכתך עשויה, אבל לכאורה הרי ביום ראשון יש לי לכסות את הבנק ולחתן ילדים ואיך שייך לומר כאילו כל מלאכתך עשויה, אלא ברגע שאדם מחובר להקב"ה שזה שבת שהוא שמא דקודשא בריך הוא, ואצל הקב"ה עבר הווה ויהיה זה אותו שנייה, ולא שמחר יהיה מחר אלא אצלו עכשיו זה כבר מחר, וזהו כל השומר שבת כהלכתו מוחלין לו את כל עונותיו והקב"ה הופך מיד את הכל לזכויות, ואדם ככל שהוא מכין את עצמו לשבת ומאמין בזה, אז מקבל שיהיה לו כוחות כל השבוע שאחרי זה.

שמתחילים לעלות למעלה משחררים כמעט את כל החבלים ומשאירים רק חבל דק מחובר למטה, כי בלא זה אין מציאות לחזור אחרי זה. אותו דבר לפעמים הקב"ה אומר לאדם תשחרר את כל הצרעת משכא דחויא שיש לך, דהיינו אפשר לצאת מהמצב הזה רק על ידי הקב"ה שהוא רוצה עכשיו להרים אותך, וברגע שאתה חושב שזה הכוחות שלך זה כמו אדם שלא נותן לשחרר את החבלים מהכדור פורח ואז ברור ששום דבר לא יעלה לכיוון מעלה, וברגע שאדם משחרר מה שיש לו והקב"ה רוצה שתהיה עכשיו אתו, אבל תמיד הקב"ה על ידי חבל דק מחזיק אחד שלא תיפול ח"ו. זקן אחד אמר אם אני קם בבוקר וכבר לא כואב לי שום דבר סימן שאני כבר לא חי יותר. כל כאב בעצם בא לתת לי קשר בורא.

בגשמי צריכים לשתוק וברוחני צריכים לדבר

וענין ביעור הרע מקרבו זהו מצוה מדברי קבלה שכתוב לא יהיה בכך אל זר, אל תחשוב שזה איזה חבר שמציק לך, ומה שאתה עובר זה משהו לא מובן כלל, כלומר אל תעשה מהמעבר שלך קל זר, אלא איזהו אל זר שבקרבו של אדם, הוי אומר זה היצר הרע. וכמו שאמרנו מקודם הכל זה יצר רק השאלה מה אתה הולך לעשות עם

שיעור ב'

הביטול שלך יהיה לך למעלה דפים ריקים. ואיפה שאדם מסלק את עצמו משם שם הקב"ה יכול להיכנס יותר, וברגע שאתה זוכר מהקב"ה כל הזמן הוא כבר לא צריך להזכיר לך שהוא נמצא. אבל אדם שחי שכוחו ועוצם ידו עושה כל דבר אז שם אין השראת השכינה כלל, ומשם מתחיל כל הרעות שבעולם.

צריכים להסכים שגם הרצון מאתו ית'

איתא במאור עינים (ואתחנן) **כנודע, ששורש כל הרעות, כל הבעיות מתחילות מזה שאדם לא מסכים שגם הרצון שיש לי לעבוד אותו ית' מגיע מאת הקב"ה, כמה רצון זה ממני וכמה מאת הקב"ה זה אי אפשר לדעת, אבל זה ברור שצריכים לדעת שכל דבר אפילו הרצון הוא מאת הקב"ה, ככל שאדם מסכים יותר הוא מפנה בזאת יותר מקום להשראת השכינה, וברגע שאדם חי עם הגדלות שלו שגם אני עושה משהו זהו שורש כל הרעות. ומה**

צריכים לפנות ולנקות מקום להקב"ה

איתא במאור עינים (המשך ד"ה קחו מאתכם תרומה לד'). למדנו עד עכשיו שהקב"ה נתן לנו את התורה ועל ידו הוא יכול לשכון בתוך לב האדם, התורה זה אנכי שזה אנא נפשי כתבית יהבית. וכדי להכניס את הקב"ה בתוכינו צריכים לפנות מקום בשבילו ולנקות את המקום בשבילו, ויש מקומות שהקב"ה לא יכול להיכנס לשם, וכמו שאתה לא תיכנס למקום שזה מלוכלך אותו דבר איפה שיש בעל גאווה הקב"ה לא יכנס לשם, כי אין אני והוא יכולים לדור במדור אחד.

אדם שהוא בעל גאווה הקב"ה לא שוכן אצלו

ורק אדם שמבטל את עצמו שם הקב"ה יכול להיכנס לשם ולשכון כבוד בתוכו, יכול להיות אדם שלומד תורה אבל ברגע שהוא בעל גאווה הקב"ה לא שם, כי האותיות באים מאותיות העליון, וברגע שאתה לא מקשר אותם על ידי

בין טוב לרע, אתה חונן לאדם דעת, ומי נותן לאדם כוח להבדיל, זה הקב"ה, ואם אין דעת הבדלה מנין, ואינו יודע להבדיל בין טוב לרע, שאם אין דיעה וכו', ונקרא נרגן מפריד אלוף, יש א"ב למעלה ויש א"ב כאן למטה, עבודה שלנו הוא לחבר בין למטה ללמעלה יחוד קוב"ה ושכינתיה.

אדם שחושב על עצמו מפריד את האותיות מהמקור

אדם צריך לדעת שהקב"ה צמצום את עצמו צמצום אחר צמצום לבוש אחרי לבוש עד למטה עד האותיות התורה שיש לנו, ועבודה שלנו הוא לחבר אותם כאן למטה למקור מאיפה הם באים, וברגע שאדם לא מחבר אותם וחושב רק על עצמו בזה לבד הוא מפריד את האותיות מהמקור שלו. כל פעם שיש לאדם הרגשה רעה או שמשוהו לא הולך כמו שהוא היה רוצה שזה יהיה או משהו דומה לזה, זה רק כאן למטה וצריכים לחפש שם את הקב"ה שמחיה ומהווה כל דבר.

כשהולכים להתבודדות אז אפשר להתחבר להקב"ה

הבעל התניא אומר אם יש לך גזע עץ ואתה רוצה להדליק אותו וזה לא הולך לך, אז במקום להביא לשם עוד חתיכת עץ ואז אולי זה יידלק, לוקחים את הגזע ומפריקים אותו

שעובר על מצות השי"ת, הוא על ידי הגדלות שבו.

יש אהבת עצמו שיהיה לי שידוך טוב ומשרה טובה

וכל זה, על ידי שלא הרגיל את עצמו להיות לימודו ועסקי עבודתו באהבה ויראה, יש אהבת עצמו כדי שיהיה לי שידוך טוב, ושיהיה לי איזה משרה טובה באיזה ישיבה. ולפאר ליוצרו ע"ש כבוד מלכותו. בסופו של דבר כל פעל ד' למענהו, כל מה שהקב"ה עושה בעולם הוא כדי לפרסם את הקב"ה בעולם, לכבודי בראתיו יצרתיו אף עשיתיו, וברגע שאדם חי שכוחו ועוצם ידו עשה לי את החיל הזה, ועם אלו האותיות שנבראו שמים וארץ אתה בזה מנתק אותם מהמקור שלהם, שאז לא פרכת לעילא, ולא עולה הלימוד לנחת רוח לפניו יתברך, בכדי שישכון בתוך זה האדם, חלק האלוקות, כמ"ש ושכנתי בתוכם ממש.

אם לא מיישמים את הדיבורים זה לא שווה כלום

דהיינו חסר ממך חיבור להקב"ה. אתה מסתובב שאתה ישיבה בוחער ובינתיים אתה לא בישיבה כלל. וכל זמן שאדם לא מיישם ומפנים את זה הוא לא שווה שום דבר. ועל ידי זה לא זכה לדעת השלם האמיתי, כי דעת מבדיל

אדם שחי עם הקב"ה נמצא ברגיעות

ועל ידי גבהותו שקנה מצד התורה, אני נתתי לך את התורה כדי להגיע להקב"ה ובמקום זה לקחת את התורה לעצמך, ואז לא רק שלא הכנסת אותי אצלך אלא אתה עוד גירשתי אותי מהתורה שלי, או ממעשה עבודתו, מסלק החלק האלוקי מתוכו, וממדות המוטבעין בו, וברגע שעושה כן מגרש את הקב"ה גם ומכל מעשה שעושה, אדם שלא חי עם הקב"ה וחי עם עצמו שהוא עושה כל דבר בזה הוא גורם לעצמו סערת רגשיות, וברגע שאדם חי עם הקב"ה הוא נמצא ברגיעות ומרגיש את עצמו כדומם, ואם אני כן חושב מדבר ועושה זה הקב"ה שמחיה אותי ונותן לי את הכוח לזה. אדם שחי ככה מגיע לתהילה להקב"ה.

אם מסריח בראש מסריח כל הגוף

עבור שבכל מעשיו הוא גבה מזה, ומרים את לבבו בגדלות, ואז אין לך חיות יותר כי אתה נותן את זה לסטרא אחרא, ובזה הם שולטים עליך ומזה יש לך רעה בעולם. וממשיך את המידות לרע על ידי סילוק הטוב מהם, שהוא בחינת שכינתו יתברך ששוכן בהמידות שבאדם, וברגע שאין הקב"ה בתוך המידות

לחתיכות קטנות ואז אפשר להדליק אותם בקלות. אותו דבר אדם שמרגיש שלא הולך לו זה הזמן להתבודדות ולהתחבר בחזרה להקב"ה. וזה על ידי שפלות עצמו שזה ביטול, ובזה אדם יכול לחבר את עצמו בחזרה להקב"ה. כשאדם עולה המדרגות לבית המדרש צריך לומר ואני ברוב חסדך אבוא ביתך, כלומר שגם אז צריכים לדעת שאי אפשר לעשות כלום בלי הקב"ה. דהיינו ככל שאני רואה שאני לא יכול יותר אני מכניס בזה את הקב"ה לשם.

אין דבר בעולם שנעשה בלי המידות

אדם שלא עושה כן בזה מפריד אלופו של עולם משכינתיה. הוא מפריד את האותיות מהמקור שלהם. כנודע, שהוא יתברך מלוא כל הארץ כבודו, ובלי הקב"ה אדם הוא כמו מת, כל דבר בעולם יש בתוכו חיות מאתו ית', עבודת האדם הוא להחזיר את כל החיות להקב"ה. בכל המידות המוטבעין בתוך האדם השפל, אין דבר בעולם שנעשה בלי מידות, כל מידה ומידה הקב"ה מחיה אותו. ובכל הנמצאים והיצורים והנעשים. ועל ידי מה שהוא, אין לו כוח הבדלה בין טוב לרע. אדם שלא חי עם הקב"ה ומסלק מעצמו את הקב"ה ומפריד קוב"ה משכינתיה, וברגע שאתה לא מחבר את התורה לנותן התורה אין לך כוח של הבדלה.

משה רבינו על ידי השפלות שלו זכה לדעת גדול

ובישמח לב יומא כותב: **כי העיקר הוא השפלות, לבוא לדעת הגנוז על ידי זה. כי משה רבינו ע"ה נתן לנו את התורה והוא זכה להדעת הגדול לעצמו להמשיכו בתוך כל ישראל, ועל ידי הדעת שהיה לו זכה להמשיך לנו את התורה לעולם, ואיך משה רבינו זכה לדעת, עבור השפלות והענוה שהיה עניו מכל האדם, ולכך, גם הדעת שנתגלה לו הוא יותר מכל האדם, וזה היה על ידי השפלות שהיה לו זכה לזה. שעיקר התגלות הדעת הוא על ידי שנעשה לבבו בחינת שתי לוחות ימין ושמאל משכן לבורא ב"ה. ונודע, שאין הבורא ב"ה משכין שכינתו יתברך, כי אם על נמוכי הרוח, כמו שכתוב אשכון את דכא ושפל רוח.**

צריכים ללמוד חסידות בפועל

אמרנו בשבת גנב לא נקרא אחד שיודע איך לגנוב, כי היום כל עורך דין טוב יודע איך לגנוב, א"כ גנב לא נקרא אחד שלמד איך לגנוב, אלא מתי שגנב באמת אז הוא נקרא גנב. אותו דבר חסידות לא נקרא לדעת חסידות וללמוד אותו, אלא כל פעם שאתה לומד אתה מיישם את זה ומפנים את זה בפועל ממש לדעת שלא אתה עושה אלא הקב"ה עושה זה נקרא חסיד.

ממילא אין הוא נמצא גם במעשים כי הם מופעלים על ידי המידות. וכמו שאומרים על דגים אם מסריח בראש מסריח כל הדג. כלומר ברגע שהראש שלך נמצא במקום אחר לא עם הקב"ה, וממילא אין חיות למידות ואין חיות למעשים.

בכל מצב אסור להאשים אף אחד

ובכל המעשים והנמצאים שבעולם, ופוגם כביכול כן למעלה בשרשו, לא רק כאן למטה אלא בזה הוא פוגם עד למעלה. ובזה סילוק אלופו של עולם מן המידות, ועל ידי זה באין עליו כל הדינים, וברגע שיש דינים העצה הוא לחבר בחזרה את הדינים למקור, וזה נקרא המתקת דינים בשורשם. וכמו חשמל שיש חיבור וברגע שאין יותר חיבור נהיה הפסקת חשמל, העצה לזה הוא לחבר את החשמל בחזרה ואז יהיה לך אור הלאה. ועל ידי שאדם ומלתם את ערלת לבבכם על ידי זה מגיע להקב"ה. אדם בכל מצב צריך לשנן לא להאשים אף אחד ולא להיות עסוק מי עשה זאת, אדם שעסוק במי עשה את זה בזה הוא מתרחק עוד יותר מהקב"ה, ואדם צריך לחיות את הסכנה שבזה הוא מתרחק עוד יותר כל הזמן, והעיקר להשפיל את עצמו עד למטה ואז אני אשכון את דכא.

בלי שפלות אין דעת כלל

כנודע, שמי שאין לו מידת השפלות, ואז אין לו דעת לעבודתו יתברך, מאחר שאין בו השראת אלוקותו מחמת גבהותו, שהוא כעובד עבודה זרה, כמו שאמרו כל המתגאה כאילו עובד עבודה זרה, כי באמת, אם אין לו שפלות, ואז אין לו דעת, עובד כל עבודתו שלא לשם שמים, כי אם לשם פניות חיצוניות מבלעדי ד', שהוא עבודה זרה ממש, שהוא זרה מעבודתו יתברך.

כל יום אפשר מחדש להתחבר להקב"ה

האמרי יוסף זי"ע היה מתחיל כל יום מחדש ואומר: היינט איז אזא טאג וואס אפילו אזא נידריגע בריה ווי איך בין קען זיך אויך מקרב זיין צו דו קדושה. הרבי מלובלין זי"ע היה מתחיל כל יום ואומר: ולרשע אמר אלוקים מה לך לספר חוקי, והיה אומר שיצחק יעקב בן מאטיל לוקח על עצמו לעשות תשובה. ואח"כ היה אומר אבל הרי אמרת את זה מלפני שבוע ואתה אומר סתם. והיה מפטיר אתמול רק אמרתי והיום אני באמת יעשה תשובה.

רק על ידי שפלות התורה משפיע עליך

[נחזור לשפ"א שהתחלנו]. והנה, נתן לנו ד' את התורה, לא זו הכוונה,

אדם שמשפיל את עצמו הוא יכול להיות בשמחה

לכן, כפי שיעור השפלות שבו, כל אחד כמה שהוא מוכן להשפיל את עצמו ומכניע את עצמו, כך הוא צמצום השראת אלקותו בתוכו, וברגע שאדם משפיל את עצמו הוא יכול להיות בעצבות ולא בשמחה, אבל אפשר גם לדעת שבזה אתה מפנה מקום שהקב"ה יהיה שם, וכדי שהקב"ה יהיה שם צריכים לנקות את הרע, וזהו סור מרע ואח"כ עשה טוב, וברגע שאדם מכניס אצלו את הקב"ה אז הוא משפיע לך דעת, ואז יש לך הבדל בין טוב לרע, וכך היא אצלו התגלות הדעת שהוא אור הגנוז בהתורה, כפי שיעור שפלותו.

אדם שלא מפנים נקרא מזיד

כתוב אדם שעשה טעות בשבת נהיה מזיד. אבל לכאורה הרי למדתי ושכחתי את הדין ולמה אני מזיד בזה. אלא יתכן שהפעולה שעשית הוא שוגג ולא מזיד, אבל המזיד הולך על זה שלמדתי ולא הפנמת מה צריכים לעשות עם זה בזה אתה מזיד. ואדם שלומד בלי להפנים אז לא רק שלא מקבל את הכוח מהתורה להבדיל בין טוב לרע אלא גם גרמת להסתלקות השכינה.

שעל ידי התורה נודע לו כמה הוא רחוק מהקב"ה, הפוך בה והפוך בה דכולה בה שאין לך מידה טובה הימנה, שרק על ידי התורה נודע לך שאין לך כלל מידה טובה, התורה לא אמור להביא לך כמה אתה חשוב אלא כמה אתה רחוק מהקב"ה, כל רגע צריכים לרעוד שח"ו לא להתנתק מהקב"ה. **היינו, שע"י התורה הוא מבין את שפלותו ופחיתותו, אז יכול להתקיים בו בהתנשא.**

יש פחד להתקרב ויש פחד להתרחק

דברנו שיש שתי סוגי פחד, יש פחד שאתה מפחד להתקרב לשם ואתה רק בורח משם, ויש פחד שאני כ"כ קרוב וזה כ"כ יקר לי שאני פשוט מפחד לא להתנתק משם כלל ולא לאבד את זה כלל. אדם שחי עם הסכנה ויודע שהוא יכול לאבד את זה בשנייה אחד הוא סופו להתנשא. ואז יתקיים אצלך **סלסלה ותרומוך**, תרומוך כתיב בכפל התיבה, **כי התורה מרימה את האדם לשמי מרומים**. וזה רק על ידי שאדם מכניע את עצמו להקב"ה. ואז מאן דאיהו זעיר איהו רב, ומאן דאיהו רב איהו זעיר. וזה כל עבודה שלנו בעולם.

שע"י התורה נבוא ח"ו לידי גדלות. כי אז מפסידים את המטרה שלזה נתן הקב"ה את התורה. **כי אין זה דרך ישכון אור תורתו יתברך**. אולי יש לך התורה אבל אור התורה אין לך כלל. **כי בהיות לאדם גבהות, כתיב גבה עינים וגו' אותו לא אוכל, אין אני והוא וגו'. כי תורת הגבה לבב, אינו נחשב לכלום**. השפ"א אומר בפרשת בהעלותך, וכי חפץ הקב"ה שיבוא אדם לעלמא דקשוט בכרס מלאה ש"ס ופוסקים. הכרס שמים באדמה. כדי שהתורה ישפיע עליך זה רק על ידי השפלות.

אדם שלא לוקח את התורה בשביל שפלות הוא נבלת

כי למה נמשלה תורה למים, מה מים יורדים ממקום גבוה למקום נמוך, אף התורה כן. אדם שמרגיש את עצמו גבוה המים יורדים ושוקעים באדמה בחזרה. וברגע שאתה לא נמצא שם כלל, אז אני לא יודע אם זה כלל לא נכנס או שנכנס ויצא מיד בצד השני, **כי מי שהוא שפל ברך, הוא יוכל לבוא לידי תורה**. **כי נבלת בהתנשא, כל המנבל עצמו על דברי תורה, סופו להתנשא כו'**. אדם שלא השתמש עם התורה בשביל שפלות הוא נבלת, אבל אדם

יום ג' תמוז

שיעור ג'

שאתו אפשר לבנות או להחריב עולם, אלא לבני ישראל יש כוח של חי ובנוסף כוח המדבר. המהר"ל אומר שליהודי יש כוח של מדבר, כל העולם יש להם מדבר ולא כוח מדבר, שזה כוח חמישי חוץ מדומם צומח חי ומדבר, בני ישראל שמדברים דיבורי תורה ותפילה הם מעל כולם.

**אדם צריך לדעת שעם הדיבור
שלו הוא בחינת שכינה**

יהודי שמדבר הוא חלק אלוקי ממעל ממש. בדבר ד' שמים נעשו, אדם צריך לדעת שדיבור שלו הוא בחינת שכינה מדברת מתוך גרונו, וברגע שאדם מתנתק מהשורש שם הוא השורש של החורבנות של כל העולם, כל זמן שעוד לא דיברתי אני בעל הבית על הדיבור, וברגע שדיברתי הדיבור בעל הבית עלי. השפעה של הדיבור הוא כ"כ עוצמתי שיכול להגיע מסוף העולם ועד סופו, דיבור הוא גם מלשון הנהגה הוא מנהיג בזה את כל העולם, האמנם אלם בצדק תדברון, מה אומנתו

**אדם צריך לקחת
אחריות על עצמו**

איתא במאור עינים (המשך ד"ה קחו מאתכם תרומה לד'). למדנו עד עכשיו שאדם צריך לדעת את החשיבות שלו ולקחת על עצמו אחריות, לדעת שכל מה שקורה בעולם בשבילי נברא העולם, אדם שמתנהג כמו שצריך להיות הוא גורם שישכון שכינה בישראל, ואדם שלא מתנהג כמו שצריך הוא שורש כל הרעות בעולם, וזה מגיע על ידי שאדם מחזיק את עצמו לגדול, ואז הוא סובל וכל העולם כולו סובל ממנו.

בני ישראל הם מעל כולם

ואיזה דבר יש לנו שאנו יכולים להשפיע על כל העולם כולו. אלא כסף הוא דבר חשוב ונצרך וצריכים לדעת לשמור על זה, אדם שנותן כסף לילדים קטנים היות שאינם יודעים לשמור על עצמם מהר מאוד מגיעים עד התהום, ואיזה כוח יש לנו

התורה, ועם זה ברא את העולם, כי כן כתיב **בדבר ד' שמים נעשו וברוח פיו כל צבאם**. נמצא, שהדיבור הוא דבר גבוה ונשגב עד מאוד. **וזה הדיבור הקדוש מסר לנו השם**. אדם צריך להתחיל להאמין במוצא, תתחיל להאמין בכוחות שיש לך, היוצא לנו מזה שאדם צריך לדעת שהדיבור שיש לנו הוא המפתחות לרכב. **היינו דכתיב ממדבר מתנה, שנתן לנו במתנה הדיבור הקדוש, והוא ע"ד קבע בפנינו, המובא בספר יצירה.**

יש דיבור חיצוני ודיבור פנימי

וזה נקרא קבע בפנינו. ובפרשת מטות איתא: **סוד נתנית התורה, הוא כמ"ש בספר יצירה, קבען בפה, שאורות כ"ב אותיות התורה נקבעו בפה האדם, בחינת דבור פנימי וקדוש מקדושתו יתברך, יש דיבור חיצוני שמתחיה מדיבור פנימי שמגיע עד אין סוף ב"ה. כל אחד יש לו כוח דיבור, אבל יהודי יש לו כוח של דיבור פנימי וקדוש. שהוא השכל והחיות הקדוש ממנו יתברך. שזה הוא החילוק שבין ישראל עם קרובו לבין אומות העולם, שאף שיש להם גם כן דיבור, אינו אלא דיבור חיצוני.**

עם כוח הדיבור אפשר להפוך עולמות

כנודע שזה נקרא נפש חיה, כתרומם אונקלוס על פסוק ויהי האדם לנפש חיה. לרוח ממללא, שהוא עיקר

של האדם בעולם הזה, יעשה עצמו כאלם, יכול אף לדברי תורה, תלמוד לומר בצדק תדברון.

בלי תורה אין כלום

אדם צריך לדעת שכל ההנהגה בעולם בלי תורה אין כלום, אדם שמחובר לתורה ומדבר חיובי הוא יכול להשפיע. שאלתי את הביאלה רבי ברכה לילדים טובים. וענה לי: להתנהג על פי התורה, לאכול כשר, ולא להיכנס לכעס ומחלוקת. אדם שחושב שהוא יכול לדבר על מי שרוצה ולשפוף על מי שאתה רוצה ומה שאתה חושב, אז אתה מזיק לא לאחרים אלא לעצמך, עבודת האדם הוא לעשות את עצמו כאלם ולא לדבר רק לשתוק, ורק בדברי תורה שם הוא יכול לדבר, כשלא שומרים מה מדברים לפעמים אפשר להוציא מילה לא טובה ולסבול מזה לדורי דורות.

הדיבור הוא דבר גבוה ונשגב עד מאוד

ובאמת כתיב ממדבר מתנה. מדבר הוא לשון דיבור, כי הדיבור, הוא מתנה גדולה שנתן לנו השם. ולמה נחשב למתנה גדולה? היינו, כי השם ברא את העולמות עליונים ותחתונים על ידי דיבורו, כשעלה ברצונו הפשוט לברוא את העולם, אז ברא חכמה מאין תמצא, ואחרי זה מהחכמה ברא הקב"ה את

תשובות לכל דבר. וזה כנ"ל שהטיל
אחריות על כולם.

יש לבנו אפשרות לנהל לכד המדינה

וברגע שהמלך רואה שבנו יכול
להנהיג את המדינה בדיוק
כמו שהוא עושה, אז יש לו תענוג
יותר משאלו מנהיג בעצמו את המדינה.
וברגע שלמדו את המהלך מיד יש להם
אפשרות לבד לנהל את העניין, נכון
מצד אחד הקב"ה נתן לנו את החלק
אלוקי ממעל ממש שבזה אנו מנהיגים
את העולם, אבל הוא רוצה שאנחנו
נפרסם אותו בכל העולם שבעצם הוא
מנהיג את העולם.

צדיקים יכולים לשנות דברים

ואנו נקראים בנים למקום, ומסר לנו
דבורו הקדוש, שעל ידי יתנהגו כל
העולמות. ויהא לו מזה תענוג גדול,
שהנהגת העולמות הוא כביכול ע"י
בניו. מסופר שהיה אחד שהיה לו הרבה
שדות ואז לא היה גשם והגיע לבקש
ברכה מהעטרת צבי זי"ע שיהיה גשם
בשדות שלו. והנוסח שלו בסעודה היה
לומר להביא מים אמצעיים, ולאור זאת
שינה לשונו ואמר ברענגס וואסער.
ומאז היה לאותו יהודי מים. הקב"ה
גוזר והצדיק מבטלו. צדיק גוזר והקב"ה
מקיים. והתענוג של המלך הוא שהבן
שלו יכול להנהיג את המלוכה.

החיות הקדוש שבתוך האדם, ובו מדבק
את עצמו למעלה. אדם שמדבר צריך
לדעת שהוא מדבק את עצמו למעלה.
כנודע, שזה עיקר נתינת התורה בדרך
כלל, שנקבע הדיבור הכללי בפה האדם,
והכלל הזה ישנו בכל אחד ואחד מישראל
אפילו עם הארץ. כל יהודי לא משנה
באיזה מצב הוא נמצא ולא משנה באיזה
מקום הוא נמצא, עם הכוח הדיבור
שלו הוא יכול להפוך עולמות ולשנות
דברים. ולזה צריך כל אחד להכיר
ולהעריך את כוח הדיבור שיש לו.

בדרך תמצאו תשובות לכל דבר

ולכאורה אם זה דבר כ"כ עוצמתית
שברא בזה את העולם, א"כ
למה הוא נתן לנו את זה. כי דרך משל,
המלך, אם יש לו בנים משכילים שיוכלו
להנהיג מלכותו, היום קוראים לזה
להטיל אחריות וסמכות על הילדים.
ר' אשר אכן עשה כן. בהתחלה היו
נכנסים לשאול אותו על כל דבר קטן,
ועם השנים נהיה עומס גדול ולא ידעו
מה לעשות. עד שר' אשר החליט לא
לקבל יותר קהל, והיו יוצאים ואומרים
היום הרב לא מרגיש טוב היום הרב
לא יכול וכדומה. עד שמישהו נכנס
ואמר לר' אשר הרי עד עכשיו כל מה
שהיינו צריכים לדעת היו שואלים
אותך והיינו מקבלים תשובות על כל
דבר קטן, ומה נעשה עכשיו איך אפשר
להסתדר ככה. וענה לו: הרי נתתי לכם
דרך תקחו את הדרך ושם יהיה לכם

בשנים עשרה והיה סוגר בארבע ומיד חוזר לבית המדרש ללמוד עוד קצת. אחרי כמה שבועות נודע זאת לרבנית שלו, ומיד היא כעסה הרי עבדנו כ"כ הרבה שנים על החנות וב"ה לאחרונה זה התחיל להצליח ויש מלא קונים מחכים מיד בבוקר, ואיך אתה מעיז להגיע כ"כ מאוחר.

אמר אותו יהודי הרי אני זקן ואם המלאך המוות יבוא אלי מיד בבוקר לקחת אותי, אז אין מציאות להגיד לו מחכים לי ליד החנות אני חייב דקה לסדר את הבנק ועוד כמה דברים, מיד כשהוא מגיע הוא לוקח אותי. והחלטתי שכל יום בבוקר כאילו שהוא כאן כבר ורוצה לקחת אותי ונתן לי כמה דקות ללמוד, וממילא אני יושב ולומד ומכין לי עוד ועוד כמה שאפשר, ואז אני חוזר לחנות אבל אני לפחות מספיק משהו בחיים.

הדיבור שלי משפיע על הסביבה שלי

כלומר אדם שידע מה הערך של תורה יעסוק בו כל הזמן, אדם צריך לדעת שזה משנה לו את החיים ועושה לו טוב ולדורי דורות אחרי זה, וזה משנה אותו ואת הסביבה שלו. וזה נקרא לקחת אחריות, הקב"ה נתן לך סמכות והוא רוצה שאתה תנהיג את העולם, כל דיבור שאדם מדבר יש לו השפעה עליו ועל הסביבה שלו.

אדם צריך להאמין בכוח הדיבור שלו

ובמקום אחר כותב: והנה כתיב ממדבר מתנה, שהשי"ת נתן לנו דבורו במתנה, כי אברהם קיים כל התורה עד שלא ניתנה, כי האהבה שלו היה שלימה, וקיים תורת חסד עד שלא ניתנה, וממילא זכה לתורה. הקב"ה ראה שאפשר לסמוך עליו ונתן לו את התורה. אבל לישראל שהם כרעיה דאבוה, הוצרך ליתן במתנה הדבור של תורה, ונקרא דבור לשון הנהגה, ידבר עמים תחתינו, שע"י הדיבור מתנהג הכל. אדם צריך להאמין בכוח הדיבור שלו ובכוח התורה שעל ידו מתנהג הכל.

סיפור עם החפץ חיים

החפץ חיים אמר שהיה יהודי שרציתי לשכנע אותו ללמוד תורה. והוא אמר לי שיש לו חנות שהולך לו טוב, וכל יום בבוקר בעשר כבר מחכים לו קונים וממשיכים לקנות עד שעות הערב בקיצור אני עובד מצאת החמה עד צאת הנשמה ואין לי זמן ללמוד תורה. אמר לו החפץ חיים שהיה יהודי שהיה לו חנות אבל ראה שהזקן שלו נהיה לבן ולא לעולם חוסן, והחליט שהוא חייב להתחיל ללמוד.

עשה מעשה וכל יום אחרי התפילה המשיך ללמוד לעוד כמה שעות עם חברותו, והיה מגיע לחנות רק

ואת כל העולם, עם כל הנבראים, ואת כל העולמות העליונים לאין סוף ב"ה, וברגע שאדם עושה ככה ואז נשפע שפע וברכה וטובה מאין סוף מעילה לעלול, בהשתלשלות מעולם לעולם עד זה העולם, עם כל הנבראים. מאחר שאין דבר נפרד ח"ו מאין סוף ב"ה, שהן מייחדין הכל כאמור.

בזכות פנחס אנו חיים היום עם הקב"ה

פנחס עשה קנאות, אבל זה לא היה רק לדורו אלא עד עצם היום הזה יש לנו כוח להתקרב להקב"ה בזכותו שעשה אז. ואז שביל השפע הוא ישר ושלם. ויורד הברכה והטובה בשביל הישר שעשו ותקנו ישראל, על ידי דביקותן ויחודן אל הכלל. שהוא אין סוף ב"ה, שממנו לא תצא שום רעה ח"ו. וזהו אין טובה באה לעולם אלא בשביל ישראל, בשביל הוא לשון מסילה ודרך, שתיקנו שביל מעבר השפע כאמור. ובהיפוך ח"ו, אזי לקלקל השביל, גורם דינין ופרעוניות ח"ו, מאחר שאין יחוד, שישראל מופרדין משרשן הכללי, שהוא אין סוף ב"ה, נפרד ח"ו כל העולם, והנבראים גם כן.

צריכים לדעת איזה כוח יש הן לטוב והן למוטב

[נחזור למאור עינים שהתחלנו]. וזהו אין טובה באה לעולם אלא בשביל ישראל. היינו, שאנו במעשינו הטובים

אדם צריך לדעת את העוצמות שיש לו

וזהו אין טובה באה לעולם אלא בשביל ישראל. אדם צריך לדעת את העוצמות שיש לו. שביל נקרא הצינור שדרכו עוברת השפעות לעולם. כל דבר אם אתה מחבר לשם תורה אז מוריד רחמים מלמעלה, ואם ח"ו היפוך אתה מביא את הדין לעולם. כל מאורעות העולם שייכים לאדם. בזמנים של רשב"י לא היה גשם וביקשו ממנו שיתפלל, ואז עשה יחוד ומאז היה הרבה גשם. אדם צריך לדעת שהוא השביל, אם זה נעצר זה בגללו, ואם זה נוסע זה גם בגללו.

הנהגות כל העולמות מסור ביד ישראל

היינו, שאנו במעשינו הטובים מעוררים שפע מעולם העליון, אתה זה שיכול להוריד שפע מלמעלה, ואתה גם יכול לקלקל ח"ו. איתא בפרשת פינחס: דנודע מה שאמרו רבותינו ז"ל אין פורעניות באה לעולם אלא בשביל ישראל, ואין טובה באה לעולם אלא בשביל ישראל. שהנהגות כל העולמות מסור ביד ישראל, שהן קומה שלימה, בס' ריבוא נשמותיהם, שהם חלק ד' ממש. שצריך כל אחד להיות לבו משכן לבורא יתברך, שלא יהא חלק המושפע בו מופרד ח"ו משרשו, אדם צריך שיהיה לו אצלו כל הזמן שויתי ד' לנגדי תמיד. ועל ידי זה יש כוח בידו ליחד את עצמו

קבע בפנינו, והם בה' מוצאות הפה. אדם צריך לדעת איזה כוח יש לו הן לטוב והן למוטב. במקום להיות עסוק להאשים את כל העולם, תתעמק בעצמך תחבר את הדיבור שלך לכוח המדבר, אז יהיה לך הרבה השפעה ונשיאות חן.

מעוררים שפע מעולם העליון, ומורידים אותו למטה, וכל השפעה שיש בעולם הוא מכוח הדיבור שלנו. ואנו עושים את השביל להוריד השפע למטה. וזהו בשביל ישראל, מה שישראל עושין שביל להוריד השפע למטה, על ידי דיבורו הקדוש אשר

החזכרת נתנם ע"י ידידינו

הרה"ח

ר' יאיר רשנסקי

שריט"א

לברכה והצלחה בכל הענינים"